

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szabóné dr. Szomor Erika ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Horváth Péter ügyvéd által képviselt alperes ellen rendes felmondás jogellenessége és jogkövetkezményei iránt a Kaposvári Munkaügyi Bíróságnál 2.M.36/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Somogy Megyei Bíróság 3/I.Mf.21.292/2007/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 3/I.Mf.21.292/2007/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 50.000 /ötvenezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A Kaposvári Munkaügyi Bíróság 2.M.36/2007/8. számú ítéletével elutasította a vezető állásúnak minősülő felperes keresetét, amelyben kérte kötelezni az alperest a szerkezeti átalakítások miatt a munkaköre megszüntetésével indokolt rendes felmondás jogellenessége anyagi jogkövetkezményei, a személyiségi jogai megsértése miatt 2 millió forint nem vagyoni kártérítés, a rendkívüli munkavégzésért járó ellenérték és a mozgóbér kifizetésére.

A munkaügyi bíróság elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a rendes felmondás felmondási tilalomba ütközött-e. Abból indult ki, hogy az Mt. 188/A. §-ának (1) bekezdése alapján vezető állásúnak minősülő felperes tekintetében alkalmazni kellett az Mt. 90. § (1) bekezdésében előírt felmondási tilalmakat. Minthogy azonban a felperes a 2006. december 11-étől történt keresőképtelenné nyilvánítása ellenére az ezt követő napokon és a rendes felmondás 2006. december 15-ei közlésekor is munkát végzett, betegállományba vételéről az alperest nem tájékoztatta, a munkaügyi bíróság megítélése szerint a felmondási tilalomra nem hivatkozhat. Az elsőfokú bíróság utalt az ezzel összefüggő ítélkezési gyakorlatra (EBH 2002.785.).

Az elsőfokú ítéleti tényállás szerint az alperes átszervezést hajtott végre, ennek során a felperes F&B menedzser munkakörét megszüntette, a feladatait más munkavállalók vették át, ezért a felmondás indoka valós és okszerű.

A munkaügyi bíróság a felperes által hivatkozott körülmények értékelése alapján nem találta megállapíthatónak a személyiségi jogai megsértésére vonatkozó keresetét, továbbá bizonyítottság hiányában alaptalannak ítélte a túlmunkadíjazás iránti igényt, valamint a mozgóbérre vonatkozó keresetet.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Somogy Megyei Bíróság 3/I.Mf.21.292/2007/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - annak indokaival egyetértve - helybenhagyta.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére, és a keresetének helyt adó döntés hozatalára, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására irányult. A tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikailag ellentmondásos megállapítása miatt a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozott. További jogszabályok megsértését jelölte meg a munkaviszony jogellenes megszüntetése tárgyában [Mt. 89. § (2)-(3) bekezdés, MK 95. számú állásfoglalás], a személyi jogsértés tárgyában [Mt. 3. § (1) bekezdés, 4. §, 97. § (1) bekezdés, 174. § (1) bekezdés, 177. § (2) bekezdés, EBH 2000.359., Ptk. 76. §, 78. §, 84. § (1) bekezdés e) pontja], a túlmunka díjazás tárgyában [Mt. 4. § (1) bekezdés, 76. § (4) bekezdés, 117/B. § (1) bekezdés, 127. § (1) bekezdés, 147. § (1)-(2) és (6) bekezdés, 192. § (1)-(2) bekezdés, munkaszerződés 11.8. pontja, EBH 1999.53., Pp. 3. § (3)-(4) bekezdései], és a mozgóbér tárgyában [Mt. 3. § (1) bekezdése, 4. § (1) bekezdése, 6. § (1) bekezdése, 143. §-a].

A felperesi felülvizsgálati érvelés szerint a rendes felmondás indoka jogszerűségének körében a munkaköri feladatai megszűnését kellett vizsgálni. Az indokolás amiatt valótlan, mivel a feladatait B. P. üzemeltetési igazgató „teljes egészében” átvette, a munkaköre tehát nem szűnt meg. A munkakör teljes, vagy részbeni átvétele tekintetében ellentmondásosnak tartotta a meghallgatott tanúk nyilatkozatait, továbbá szerinte létszámcsökkentésnek is be kellett volna következnie a munkakör összevonás miatt. Sérelmezte az alperes által a vezetői munkakörre feladott álláshirdetés értékelésének mellőzését is. A személyiségi jogsértés tekintetében arra hivatkozott, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta a betegállományát, és azonnali elszámolásra kötelezte, a munkaköre átadásakor az elbocsátása látszatát keltette, jogait nem rendeltetésszerűen gyakorolta. A rendkívüli munkavégzés körében előadta, hogy a kötetlen munkaideje nem a munkaidő mértékére, hanem

annak beosztására vonatkozott, a túlmunkavégzésre díjazást kikötő munkaszerződése a törvénnyel összhangban állt. A többletmunkavégzésre a szűkös létszám miatt szükség volt, ezért tévesen tulajdonított a másodfokú bíróság jelentőséget a túlmunka elrendelése hiányának. Nem eshet a terhére, hogy az alperes a túlmunkát nem tartotta nyilván, a tanúk viszont a munkaidejét meghaladó munkavégzését tanúsították. A mozgóbér vonatkozásában iratellenességet állított, mivel a 2006. február 22-ei vezetői értekezletről készült emlékeztető szerint az alperes tartalmát tekintve egyoldalú kötelezettséget vállalt mozgóbér fizetésére, a feltételek pedig teljesültek. A mozgóbér 25%-át mindenkinek kifizették, a felperest megilleti a fennmaradó 75% is, mert az igénye nem függhet a többi munkavállaló részére történt teljesítéstől, vagy annak elmaradásától. Érvelése szerint nem lehetett volna jelentőséget tulajdonítani annak, hogy a munkaszerződésében sor került-e prémium fizetés vállalására.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A rendes felmondás jogszerűségének bizonyítottságát illetően az első- és a másodfokú bíróság álláspontja megalapozott. A felperesnek a perben és a felülvizsgálati kérelmében a munkakör megszüntetéssel összefüggésben kifejtett érvelése alaptalan, mivel a munkakör megszűnését tévesen azonosítja a munkaköri feladatok megszűnésével. A hosszú ideje egységes ítélkezési gyakorlat értelmében átszervezésnek minősül a munkakörhöz kapcsolódó feladatok más munkavállalóval, illetve munkavállalókkal történő elláttatása, a feladatok szétosztása (BH 1998.508.). Amennyiben valamely munkakörbe tartozó összes feladat belső munkaszervezéssel - átszervezéssel - szétosztásra, illetve átadásra kerül, ennek következményeként az adott munkakör értelemszerűen megszűnik, a munkakörbe tartozó feladatokkal a másik munkakör illetve munkakörök feladatai bővülnek.

Az átszervezésről szóló döntés meghozatala, az átszervezés megvalósításának módja a munkáltató működési körébe tartozó kérdés, a munkaügyi jogvitában annak célszerűsége, gazdaságossága nem vitatható (MK 95/I.). Az sem képezheti a munkaügyi jogvita tárgyát, hogy átszervezés esetén a feladatok szétosztása hány munkavállaló között valósult meg. Ezért a perben nem volt jelentősége, hogy a felperes munkakörébe tartozó feladatokat csak az üzemeltetési igazgató vette-e át, vagy a feladatok átkerültek-e más

munkavállalókhöz is, hiszen az átszervezés módjának megválasztása is a munkáltató jogköre.

Az előbbiekből következően a felperes tévesen hivatkozott jogszabálysértésre amiatt, mert a munkakörébe tartozó feladatok nem szűntek meg, hanem azokat a munkáltató belső átszervezéssel más munkavállalóval, illetve munkavállalókkal végezteti.

Az eljárás bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a rendes felmondás indoka világos, és a felperes számára egyértelmű volt, az alperes által bizonyított indok okszerűen alátámasztotta a felperes munkaviszonyának megszüntetését [Mt. 89. § (2) bekezdés].

A perben vita volt abban a tekintetben, hogy az alperes által a „vendéglátás területén vezető” munkakörre feladott álláshirdetés mire vonatkozott, és érintette-e a 2006. december 15-ei rendes felmondás jogszerűségét. Ebben a körben a bizonyítás nem az alperest, hanem a felperest terhelte [Pp. 164. § (1) bekezdés].

Az első fokú eljárásban 4/A/9. szám alatt csatolt álláshirdetés tanúsága szerint az alperes azt 2006. június 19-én adta fel, a rendes felmondással való időbeli egybeesés nem állapítható meg, továbbá a hirdetésből a felperes F&B menedzser munkakörével semmiféle azonosság nem mutatható ki, ilyenre a felülvizsgálati kérelem sem hivatkozott. Mindazonáltal a perben semmilyen adat nem merült fel arra, hogy az alperes a felperes helyére új munkavállalót alkalmazott.

A személyiségi jogsértés tekintetében sem alkalmas a felülvizsgálati érvelés jogszabálysértés megállapítására. Nem vitatottan a munkakör átadására az utolsó munkában töltött napon, 2006. december 15-én került sor, amikor a felperes munkavégzés céljából a munkahelyén egyébként is jelen volt. Önmagában az a körülmény, hogy a vezetői munkakör felszámolásakor a munkáltató egy másik vezetője jelen van, és figyelemmel kíséri az átadást, a munkáltató eszközeinek - számítógép, mobiltelefon -, leadását, a munkavállaló személyes használati tárgyainak elkülönítését, további tényállás nélkül nem alkalmas az emberi méltóság, a jó hírnévhez való jog megsértésének megállapítására. Ehhez nem elegendő, hogy a munkavállaló utóbb méltánytalanságra és megalázásra hivatkozik.

Az első fokú eljárásban meghallgatott tanúk közül G. M. és N. Z. nyilatkoztak a munkakör átadás körülményeiről, és tanúnyilatkozatuk nem támasztotta alá a felperes ekörbeni előadását (4. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal). A felülvizsgálati kérelem nem jelölt meg olyan bizonyítékot, ami figyelmen kívül maradt, a perbeli bizonyítékokból levont, és a másodfokú bíróság által helytállónak talált következtetések okszerűek és életszerűek [Pp. 206. § (1) bekezdés].

A rendkívüli munkavégzés ellenértékének elutasítását sérelmező felülvizsgálati előadás is alaptalan. Ebben a körben a Legfelsőbb Bíróság egyetért az eljárt bíróságok megállapításaival, kiemelve, hogy a díjazásra vonatkozó munkaszerződés kikötés nem érintette a munkaszerződés 8.1. pontjában is megjelölteket a munkaidő kötetlen beosztásáról. Ehhez kapcsolódott - amiről az első fokú eljárásban H. T. vezérigazgató tanúként nyilatkozott (4. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal) - az a felperes által nem vitatott körülmény, hogy jelenléti ívet sem kellett vezetnie, továbbá „a szálloda másik épületében volt az elhelyezése megoldva”. Ez utóbbira a felperes csupán annyi észrevételt tett, hogy nem egyedül lakott az épületben. A tárgyaláson személyesen jelen lévő felperes úgyszintén nem tett észrevételt Gősi Zoltán tanúnyilatkozatára sem, amely szerint „általában vasárnap déltől szerda délig nem dolgozott” (4. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 12. oldal). A szállodában tartózkodás tehát egymagában nem volt alkalmas annak bizonyítására, hogy rendkívüli munkavégzésre sor került.

Mindezekből az eljárt bíróságoknak a túlmunkavégzés bizonyítottsága hiányra levont következtetése nem minősül megalapozatlannak.

A felperes által előterjesztett mozgóbér-igény vizsgálatánál az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott, a 2006. február 22-ei vezetői ülésen készült emlékeztetőt figyelembe vette, noha az alperes vitatta a keresetlevélhez csatolt aláírás nélküli emlékeztető hitelességét. Az emlékeztetőben foglaltak nem bizonyították kétséget kizáróan a feladattűzéshez kapcsolt juttatás végleges jellegű meghatározását (az emlékeztetőből kitűnően ezt tervbe vették), továbbá a mozgóbérre vonatkozó döntést cáfolja az is, hogy az alperes az első félév végén jutalmat, és nem pedig mozgóbért fizetett. A per adatai szerint a második félévben is jutalom kifizetés történt, a jutalmazásra differenciáltan került sor, így volt olyan munkavállaló, aki a jutalomból nem részesült.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. november 19.

***Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika
s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró***

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő